

JAN-CHRISTIAN
HALMELA

SE ON RAKKAUS,
JOKA PUHUU,
HEY HALOO!

Frank Cray
PUBLISHING CO

**SE ON RAKKAUS,
JOKA PUHUU,
HEY HALOO!**

JAN-CHRISTIAN
HALMELA

SE ON RAKKAUS,
JOKA PUHUU,
HEY HALOO!

Frank O'Ray
PUBLISHING CO

© 2023 Jan-Christian Halmela

Toimittanut: Arto Leivo

Ulkoasu: Tex Hänninen / BunnyDuck Grafiks

Kannen valokuva: Elina Araja

Kustantaja: Frank Cray Publishing, Helsinki, Suomi

Paino: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-65321-0-3

I O S A

Sakaalin päiväkäsky

SAANEN MUISTUTTAA teitä tärkeästä asiasta, jonka lausun haikein mielin ääneen vain kerran, joten olkaat niin ystävälliset ja kuunnelkaa asiani, sillä se koskee rakkautta.

Kuten aiemmin olen julkituonut, meri tulee eristämään meidät.

Se, että emme näe surua usvan takaa, kun rakkaus on sairastunut, ei tarkoita, että me emme tuntisi rakkautta. Vaikka rakastaisimme mielestämme täydellistä rakkautta, mutta emme ymmärrä mitä rakkaus on, mitä meillä silloin on?

Tuoreet auenneet haavat vuotavat syväistä punaa, arvet ovat muisto ajasta, rakkauden raiskatessa mieltä, mielen ollessa hauraimmillaan.

Rakkauden toimiessa vastoin rakkauden sanomaa, on rakkaus barbaarisen brutaalia. Oli selvää, ettei kevät puhjennut kukkaan sattumalta, se että aurinko on pukeutunut parhaimpiinsa. Hiljaisina hetkinä on laakso aina kauneimmillaan.

Etsin rakkauden lempeää henkäystä, joka halkaisee aavikon, läpi meren syöden sen elävältä. Miltä rakkaus tuntuu siellä kivisellä tiellä? Sitä en kiellä, että rakkaus puree, se tuntuu samalle kuin pirua niellä.

Rakkaus on syytön syyllinen, rakkaus vain rakastaa.

Päihtyneet katseet

RAKKAUS KIETOO peiton avokonttorissa, moninaiset tunteet käyvät ylikuumina, ottavat kierroksia, kuumat aallot, halkoo monet kallot, vain saattanut voi olla saatilla, varmoilla. Tapa tehtäväänsä hioo, tekijä tapaansa. Rakkauden kellot ovat kuin sellot, soitto soi, soittimet taivuttavat kellon tavut, seuraavaksi soi rakkauden sello.

Oikeamielisen hengellinen hurmos, me-henki-syys, avarat mielen tilat, mieleni monimuotoisuus, mielen tahmeat eritteet, ominaisuus ohdakkeiksi pyhitetty, varovaisuus leikkii tunnekieltä, efekti valon leikki pimeässä, mielen suon syöksy, sukellus, mielenkeho ei enää niin eho, mielellisessä suossa kyyneleet tuhannet tuskaiset kyyneleet, aliravittu tuska, aika sitä nälkää kantaa, ruokkii lapsen, rakkaus ruuan antaa, tuhat ja yksi napaa, uskon Jumalan hyvään tapaan.

Tunteet seuraa, katse kiinni rakkaudessa, silmät sakkaa, sydän hakkaa, siitä mukaan lapset, aika repii irti juuret, enää eivät ole esteet suuret, niin kuin seuraat, tunne lasta, katseen mieli, tutut monivivahteiset ai ai tunteet, lapsen tunne tarve uhattuna, nisä, äidin

sylin lämpö, lapsi hakee janoaa, tarve kokea tuntea, hyväksynnän jalo katse ihollaan.

Rakastua värivulvaan, moniharmoniseen mielen tulvaan, tapa kuolla tappaa, kuole tapa, olla vihollinen vihollisen kaltainen, yliarvostettua rippiä, näennäisiä, syvän kadunkutsumus, multisektor skeletor -proosaa.

Yö nielee lohduttoman tietä, sielu lohduton, varjot taittaa kulkijaa.

Katseen nostat sieltä, unettoman yrmyn jalatto-malta tieltä. Tahto uusiutua, olla nosteessa, uusiutuva kierros, niin kuin ennen kokematon mieltä syvin hi-velevä sointuisa vire, ihka uuden instrumentin suu-ren, annan suosiolla, soiton käydä aallon harjalla.

Rakkauden varsinuolet, kahleet ranteet jalat, kiin-ni kallioon asetetut, amorin viinin nauttii enkeli len-tävin siivin.

Tunnelban! Lauloi muuan kielisieppo, lauloi, vi-hellyksen ilmaan saattoi, en tunne naakkaa, en liioin taakkaa. Yksilön tunne, paikka pinnallisten tuntei-den, tunne-eristettyjen sielujen todellisuus, hävyn häväistyn tunteet näytille laittoi, vakka vaaksa miel-tään tukimalla tuki, nyt ne nukkuu saman katon alla.

ATTENTION HALOO!

”TODELLISUUS MEISTÄ pakenee, sillä luojan tähden paetkaa-refleksi on poistunut estojen metsästä kiimamme palon polttamana. Fuck it sovinnaisuus, estetiikka, olemme vieraantuneet ikään kuin olisit juuri astunut täysin uuteen maailmaan seksuaalisuutesi saralla. Tämä rakkaus oli saartanut sielusi kaikki käytävät, täyttänyt jokaisen kolkan puhtaasta eläimellistä kiimasta, olkaa ystävällinen ja naikaa kanssani, nain juuri parasta aikaa.”

Näin lausuu estottomasti esikoisrunoilija Jan-Christian Halmela, joka vietti elämästään aika monta vuotta vankilassa. Nuori ja komea hän ei enää ole, mutta juuri sen tähden nykyään rupisen runouden taitaja vailla vertaa. Hän ei paennut vankilasta, vaan vankila pakeni

hänenä. Hän on einoleinomaisesti uutta kieltä luova kokeellinen nero. Tällä esikoisrunokokoelmalla olemme saaneet Suomeen uuden soljuvaisten sanojen ja antirakkausrunouden taitajan.

Frank Cray
PUBLISHING CO

KL 82.2 | ISBN 978-952-65321-0-3

9 789526 532103